

Knjiga proroka Joela i Laodicejska Crkva adventista sedmoga dana – broj deset

Jeff Pippenger

2025-12-14

Broj deset

Obraćamo se dijelu Izaijina viđenja koje započinje u sedmom poglavlju i nastavlja se sve do kraja dvanaestog poglavlja. To činimo jer je 1850. godine „Gospod pružio svoju ruku drugi put, da sabere“ svoj narod ostatka. Postavljamo međaše od 1844. do 1863. „1850.“ i drugo sabiranje jedan su od tih međaša.

Kad viđenje Izaije započne u prvom retku sedmoga poglavlja, svaki put kad se pojavi izraz sličan „u onaj dan“, to upućivanje treba smjestiti u već uspostavljeni proročki okvir sedmoga poglavlja. Ključ za ispravno razlučivanje viđenja jest razumjeti da proroštvo djeluje prema načelima ponavljanja i proširivanja, te da je to pravilo na djelu u ovome viđenju.

Različitim proročkim istinama koje su prepoznate u Izaijinu viđenju, počevši od šestoga poglavlja, treba pristupiti iz perspektive da Izaija „prije svega i iznad svega“ predstavlja dušu koja je bila pomazana na 9/11 da objavi kako je kasna kiša stigla. U tom posvećenom kontekstu, sedmo poglavlje Izaije prikazuje upravo onaj strah koji je prorok predstavio u šestome poglavlju kada je postavio pitanje „dokle“ će trebati nositi poruku 9/11 otpaljoj crkvi koja je „imala oči, ali je odbijala vidjeti, i uši, ali je odbijala čuti“?

U viđenju opaki i bezumni kralj Ahaz simbol je laodikejca koji neće primiti upozorenje poruke kasne kiše kako je iznose stražari koji se suprotstavljaju opakom i bezumnom Ahazu, predstavljenom Izaijom i njegovim sinovima.

11. rujna stigao je u proročkoj povijesti Daniela 11, redak četrdeseti, stoga, kada se Izaija u šestom poglavlju nalazi na 11. rujna, on se proročki nalazi unutar četrdesetog retka Daniela 11, ali još značajnije, on se nalazi unutar „skrivenih povijesti četrdesetog retka“. Skrivena povijest četrdesetog retka započela je kada se taj redak ispunio 1989. godine slomom Sovjetskog Saveza. Od 1989. pa sve do nedjeljnog zakona iz četrdeset prvog retka proteže se „skrivena povijest četrdesetog retka“, koju otpećuje Lav iz plemena Judina upravo u toj istoj „skrivenoj povijesti“. Ono što to utvrđuje u našem razmatranju Izaije kao glasnika poznog dažda nakon 11. rujna jest da je jedan dio poruke poznog dažda koju Izaija objavljuje — Daniel 11, redci četrdeset jedan do četrdeset pet.

Proročki stojeći kod Izaije na 11. rujna, u desetom poglavlju, Izaija iznosi upozorenje da je sasvim sljedeći događaj koji se treba zbiti „nepravedna odredba“, što je nedjeljni zakon, i što je prikazano u četrdeset i prvom retku Daniela jedanaest. Izaijin prikaz poruke kasne kiše smješten je unutar „skrivenih povijesti“ četrdesetog retka — nakon 11. rujna. Ispunjenje četrdesetog retka 1989. godine smješta Izaiju nakon 1989., na 11. rujna, gdje je pomazan ugljenom s oltara. Izaija predstavlja glasnika čija poruka uključuje posljednjih šest redaka Daniela jedanaest.

Izaija izravno izjavljuje da su on i njegova djeca za znakove i čudesu. U sedmom poglavlju, trećem retku, Izaija i njegov sin nalaze se kod kanala gornjega jezera, na putu uz valjarevo polje. Izaija iznosi poruku kasne kiše koju je bio pomazan naviještati u šestom poglavlju, i stoji uz tri simbola kasne kiše, kao i sa svojim djetetom Šear-Jašubom. Kanal gornjega jezera proročita je aluzija na dvije cijevi ispunjene zlatnim uljem koje Zaharija prepoznaje i koje sestra White tako često spominje; one prepoznaju poruku koja dolazi iz kanala gornjega jezera u poruci kasne kiše.

Izaijin vod povezuje se sa Zaharijine dvije cijevi, a komentar Ellen White povezuje Zahariju s prisposodobom o deset djevica. Izaija je u šestom poglavlju ponižen do praha kad vidi slavu Gospodnju. On pristaje nositi poruku predstavljenu u trećem retku kao poruku koja obasjava zemlju Božjom slavom. I biva očišćen ugljenom s oltara, a zatim stoji kod jezera koje nastaje od vode iz gornjega jezera. U dvadeset i osmom poglavlju Izaija određuje poruku kasne kiše kao „redak po redak“, a u trećem retku gornje jezero predstavlja nekoliko proročkih linija.

Izaija, predstavljajući dušu na 9/11, stajao bi samo ondje gdje zlatno ulje silazi iz gornjega bazena kad bi ta duša upitala za dobar put koji vodi na Jeremijin stari put, a to je Izaijina „cesta (staza) kod valjarova polja“, gdje se nalazi Jeremijin „pokoje“. Izaijina poruka o poznoj kiši temelji se ne samo na crti deset djevica, Zaharijinoj crti dviju zlatnih cijevi i Jeremijinoj crti staroga puta, nego Izaija također stoji „kod valjarova polja“, gdje Glasnik Saveza pročišćuje i prekaljuje sinove Levijeve kao srebro i zlato.

Vrlo je laka proročka zadaća dovesti druge linije u treći redak sedmoga poglavlja. Ulje iz Zaharije i deset djevica povezuje se s Jakovljevom ljestvama i prvim dvama redcima Otkrivenja, jer se svi oni bave procesom komunikacije između Boga i čovjeka. Jeremijin stari put uključuje „stražara“ koji zatrubi u trubu, a kojega opaki i ludi kralj Ahaz odbija čuti. Ta truba privlači sve trube proroštva, kao i proročke stražare, na Izaijinu „cestu“, gdje Izaija i njegov sin stoje da prenesu poruku vodi Laodiceje.

Izaija i njegov sin Šear-Jašub, što znači „ostatak će se vratiti“, stoje zajedno i prikazuju objavu poruke poznoga dažda koja je stigla 11. rujna. Oni idu ususret opakomu kralju Ahazu i kao otac i sin predstavljaju simbol alfe i omega, temeljnoga pravila metodologije „redak na redak“. „Redak na redak“ jest pravilo koje je bilo predloženo mileritskim načelom „dan za godinu“.

Dana 11. kolovoza 1840. ispunilo se proročanstvo o islamu, o drugom jao iz Otkrivenja devet, te je bilo potvrđeno mileritsko načelo „dan/godina“, osnažujući tako Millerovo predviđanje o 1843., koje se temeljilo na načelu dan/godina. Dana 11. rujna 2001. ispunilo se proročanstvo o islamu, o trećem jao iz Otkrivenja devet, deset i jedanaest, te je bilo potvrđeno načelo alfe (11. 8. 1840.) i omega (11. 9.) dok je silni anđeo iz Otkrivenja osamnaest silazio kada su se velike zgrade New Yorka rušile — upravo kao što je silni anđeo iz Otkrivenja deset sišao 11. kolovoza 1840., kada se ispunila alfa koja je bila prasluka omega.

Izaija i njegov sin ne samo da predstavljaju temeljno načelo „redak na redak“, nego predstavljaju i Ilijinu poruku, koja je prikazana odnosom oca i njegove djece. Ilijina poruka, koja se objavljuje neposredno prije velikoga i strašnoga dana Gospodnjega, označuje poruku koja dolazi neposredno prije nego što započnu Božji izvršni sudovi. Božji izvršni sudovi predstavljaju razdoblje koje je

„veliki i strašni dan Gospodnji“. To razdoblje započinje nedjeljnim zakonom i nastavlja se sve do sedam posljednjih zala. Razdoblje započinje nedjeljnim zakonom i završava sa sedam posljednjih zala. Ilijina poruka stoga se temelji na načelu alfe i omega, povezanu s upozorenjem o približavanju završetka vremena milosti. S Ilijinom porukom povezane su i različite proročke linije koje se temelje na Iliji, jer je Ilija, prema Isusu, predstavljao Ivana Krstitelja, a i Ilija i Ivan, prema sestri White, predstavljali su Williama Millera, i zajedno Ilija i Ivan Krstitelj predstavljaju i sto četrdeset i četiri tisuće (Ilija), i veliko mnoštvo u sedmom poglavlju Otkrivenja (Ivan).

Izaija i njegov sin stoje na starim stazama, koje su temelji, i primaju zlatno ulje, jer su mudre djevice koje prolaze kroz proces čišćenja valjara, koji se ispunio 22. listopada 1844., predodnačujući nedjeljni zakon. Izaija i ostatak koji se vraća, (jer to je značenje imena njegova sina Šear-Jašuba), predstavljaju ostatak koji se „vraća“ na stare staze 11. rujna. Odnos oca i ostatka, koji je ujedno i odnos alfe i omega, koji je ujedno i Ilijin odnos „srca otaca i djece“, pokazuje da su otac Miller i njegov odnos prema pokretu ostatka prvoga anđela bili alfa-pokret Filadelfije. U alfa-pokretu otac Miller bio je prepoznat kao Ilija i Ivan Krstitelj, kojega je Isus prepoznao kao glasnika koji je pripremio put Glasniku Saveza. Sva ta proročka ispunjenja u alfa-povijesti prvoga i drugoga anđela ponavljaju se u povijesti omega trećega anđela.

Postoje važnije činjenice u vezi s Izaijinim prikazom u viđenju, ali ovdje jednostavno utvrđujemo da Izaija izričito prepoznaje različite istine koje tvore srž poruke o poznome dažu 9/11. Sve te linije koje smo upravo razmotrili, a naravno i mnoge druge, nalaze se u trećem retku sedmoga poglavlja.

U osmom retku proročka se istina produbljuje jer prepoznaje ključ koji otključava „skrivenu povijest četrdesetog retka“, a začudno je da je taj ključ prepoznat unutar upravo istoga retka u kojemu je obilježen početak obaju vremenskih proročanstava od 2520 godina.

Jer glava je Siriji Damask, a glava je Damasku Resin; i za šezdeset i pet godina Efrajim će biti skršen, tako da više ne bude narod. A glava je Efrajimu Samarija, a glava je Samariji sin Remalijin.

Ako ne budete vjerovali, doista se nećete održati. Izaija 7,8,9.

Izaijina ilustracija poruke o kasnoj kiši uključuje Mojsijevih „sedam vremena“, jer proročanstvo od šezdeset i pet godina iz osmoga retka određuje polazišnu točku za raspršenje sjevernoga i južnoga kraljevstva Izraelova u trajanju od 2520 godina. U tome istom retku nalazi se i ključ koji otvara tri proročke crte Daniela jedanaest, redak četrdeseti, o padu Sovjetskoga Saveza 1989., zajedno s desetim retkom jedanaestoga poglavlja Daniela, kao i osmim retkom osmoga poglavlja Izaije. S tim trima crtama (Izaija 8:8, Daniel 11:10, 40) ključ su „glave“ iz redaka osam i devet. Kada se ključ „glava“ primijeni na ta tri usporedna retka, otključavaju se vrata povijesti ukrajinskoga rata i uskoro nadolazećega Trećeg svjetskog rata. Kada se ta proročka vrata otključaju, tada se vidi da su reci jedanaest do šesnaest Daniela jedanaest usporedna povijest s četrdesetim retkom Daniela jedanaest nakon pada Sovjetskoga Saveza 1989. godine. Otključavanje „skrivenih povijesti četrdesetoga retka“ istina je koja pripada malobrojnim što su prepoznate kao odpečaćene u vezi s odpečaćenjem Otkrivenja Isusa Krista neposredno prije zaključenja vremena milosti.

Prvi redak osmog poglavlja Izaije započinje riječju „Štoviše“, čime se naznačuje da osmo poglavlje treba ići povrh sedmoga poglavlja. Osim što je prva riječ „štoviše“, osmo poglavlje, treći redak, povezano je s trećim retkom sedmoga poglavlja kao drugo svjedočanstvo da se ta dva poglavlja trebaju primijeniti redak na redak. Oba treća retka prepoznaju jednoga od Izaijinih sinova, čija imena oba govore o proročkoj poruci unutar izvještaja. Šear-Jašub znači „ostatak će se vratiti“, a Maher-Šalal-Haš-Baz znači „brz na plijen“. Šear-Jašub spominje se prvi, a zatim Maher-Šalal-Haš-Baz (što je najdulje ime u Bibliji). Alfa predstavljena brojem „1“ manja je, i u ovome slučaju čak je označena kao „ostatak“, a omega predstavljena brojem „22“ veća je, te je predstavljena najvećim imenom u Bibliji, dok simbolizira brza kretanja nedjeljnoga zakona.

Alfa ostatak, predstavljen po Šearjašubu, nalazi se sa svojim ocem Izaijom u trećem retku. Zajedno su alfa i omega, i stoje na mjestu koje se sastoji od triju zasebnih upućivanja na kasnu kišu.

Tada Gospodin reče Izaiji: Iziđi sada u susret Ahazu, ti i Šear-Jašub, sin tvoj, na kraju vodovoda gornjega jezera, na putu prema valjačevu polju. Izaija 7:3.

Izaija je simbol sto četrdeset i četiri tisuće, i predstavljajući poziv 11. rujna, Izaija također predstavlja poziv iz srpnja 2023. Na 11. rujna Izaija je Laodicejac predstavljen Jakovom, varalicom, koji je trebao uzeti Ezavovo prvorodstvo dok se adventizam izbljuvava iz usta Gospodnjih, a 2023. godine Izaija predstavlja Izraela, pobjednika. Izaija predstavlja onoga koji je iznosio Božju poruku, koji je probuđen na činjenicu da je Laodicejac, a zatim ga žeravica pročišćava u Filadelfija.

„Izaija je imao prekrasan pogled na Božju slavu. Vidio je očitovanje Božje sile, i nakon što je promatrao Njegovo veličanstvo, došla mu je poruka da pođe i obavi određeno djelo. Osjećao se posve nedostojnim za taj posao. Što ga je navelo da se smatra nedostojnim? Je li se smatrao nedostojnim prije nego što je imao pogled na Božju slavu?—Ne; zamišljao je da je pred Bogom u pravednom stanju; ali kad mu je bila otkrivena slava Gospoda nad vojskama, kad je promatrao neizrecivo Božje veličanstvo, rekao je: ‘Jao meni! pogiboh; jer sam čovjek nečistih usana i prebivam usred naroda nečistih usana; jer su moje oči vidjele Kralja, Gospoda nad vojskama. Tada doletje jedan od serafa k meni, i u ruci mu žeravica koju je kliještima uzeo s oltara; i dotače se njome mojih usta te reče: Evo, to se dotaklo tvojih usana; tvoja je krivnja uklonjena i tvoj grijeh očišćen.’ To je djelo koje treba biti učinjeno za nas kao pojedince. Želimo da živa žeravica s oltara bude položena na naše usne. Želimo čuti izgovorenu riječ: ‘Tvoja je krivnja uklonjena i tvoj grijeh očišćen’“ Review and Herald, 4. lipnja 1889.

Izraz „dokle“ u šestom poglavlju Izaije simbol je razdoblja od 11. rujna do nedjeljnoga zakona, a šesto poglavlje prikaz je 11. rujna. Poglavlja od sedmoga do devetoga iznose poruku koju je Izaija dao otpalu vodstvu Jude, kao i prikaz onoga što se zbiva u vrijeme pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, kada pijanci Efrajimovi posreću. U istom viđenju Izaija bilježi:

Evo, ja i djeca koju mi je dao Gospod za znakove smo i za čudesu u Izraelu od Gospoda nad vojskama, koji prebiva na gori Sionu. Izaija 8,18.

Izaija i njegova djeca znakovi su unutar zagonetki koje se nalaze u sedmom do devetom poglavlju. Sedmo do deveto poglavlje referentna su točka čitavoga viđenja s obzirom na svako upućivanje na

„onaj dan” ili „ono vrijeme”. Osamnaesti redak utvrđuje da su Izaija i njegovi sinovi znakovi, a redci koji okružuju osamnaesti redak određuju vremensko razdoblje u kojemu se ti znakovi imaju prepoznati.

I mnogi će među njima posrnuti, i pasti, i razbiti se, i zaplesti se u zamku, i biti uhvaćeni. Sveži svjedočanstvo, zapečati zakon među mojim učenicima. I ja ću čekati Gospoda, koji skriva lice svoje od doma Jakovljeva, i uzdat ću se u njega.

Evo, ja i djeca koju mi je Gospod dao znakovi smo i čudesa u Izraelu od Gospoda nad vojskama, koji prebiva na gori Sionu. Izaija 8,15–18.

One koji se „uzdaju u Gospoda” predstavljeni su po Izaiji i njegova dva sina. To su oni od kojih je Gospod sakrio „lice svoje”, što je obilježje onih koji se, nakon srpnja 2023., bude za zahtjeve molitve iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Oni se bude za činjenicu da njihovo priznanje mora uključivati da je Gospod postupao protiv njih, to jest da je sakrio lice svoje od njih.

„Svezati svjedočanstvo, zapečatiti zakon” jest pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće koji se suprotstavljaju „mnogima”. „Mnogi” su pozvani, ali malo ih je izabrano. Mnogi se suprotstavljaju Izaiji i njegovim dvojici sinova, koji predstavljaju malobrojne. „Mnogi” su pet ludih djevoja i zbog toga im se događa pet stvari: „spotiču se, i padaju, i razbijaju se, i bivaju uhvaćeni u zamku, i bivaju odvedeni.” Spotiču se zato što su odbacili poruku kasne kiše.

Jer će ovome narodu govoriti mucavim usnama i drugim jezikom. Onima kojima je rekao: Ovo je počinak kojim ćete dati odmora umornome; i ovo je okrepa; ali oni nisu htjeli poslušati. Zato im je riječ Gospodnja bila: zapovijed na zapovijed, zapovijed na zapovijed; pravilo na pravilo, pravilo na pravilo; ovdje malo, ondje malo; da bi otišli, i pali nauznak, i bili slomljeni, i uhvaćeni u zamku, i zarobljeni. Izaija 28:11–13.

U vremenu pečačenja iz osmoga poglavlja Izaija opisuje pad opakih, predodređenih Ahazom, te istu skupinu prepoznaje u trinaestom retku dvadeset i osmoga poglavlja. Razlog što oni „padaju” jest taj što odbacuju poruku pozne kiše, koja im je bila „zapovijed na zapovijed” i koju su iznosili oni prikazani kao ljudi mucavih usana. Zanovijetajući Židovi na Pedeseticu optužili su učenike za pijanstvo, jer nisu mogli razumjeti poruku. U njihovim je mislima ona bila iznošena mucavim usnama.

U trećem retku sedmoga poglavlja, Izaija je proročki alfa svojem sinu Šear-Jašubu, koji je zauzvrat omega u odnosu na svoga oca, ali i alfa u odnosu na svoga brata. Kao predstavnici Alfe i Omega oni stoje ondje gdje dvije zlatne cijevi iz nebeskoga svetišta stvaraju jezerce, upravo kraj ceste na starome Jeremijinu putu u polju gdje se lan preobražava iz mrlja u čistu bjelinu dok Glasnik Saveza pročišćava sinove Levijske, kao i Izaiju i Šear-Jašuba. Kad ondje stigne, on zlom i bezumnom kralju Ahazu iznosi poruku Mojsijeva staroga puta o „sedam puta” iz Levitskoga zakonika dvadeset i šest, koja u istome retku utvrđuje da je „glava” kralj, ili kraljevstvo kralja, ili prijestolni grad kraljevstva.

Taj ključ otvara svjetlo Božje Riječi tako da se Ukrajinski rat, koji je započeo 2014. godine, može vidjeti kao predmet biblijskoga proročanstva, prikazan kao događaj koji se odvija za vrijeme

pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće te u povijesti posljednja tri predsjednika Sjedinjenih Američkih Država. Poruka pozne kiše prikazana je kod Izaije u desetom i jedanaestom poglavlju te opisuje unutarnju i vanjsku povijest posljednjih šest redaka Daniela jedanaest. Prvi redak, redak četrdeseti, Izaija oslikava u poglavljima šest do devet, a potom su u desetom i jedanaestom poglavlju izložene unutarnje i vanjske povijesti poruke koja je bila otpečaćena 1989. Svaki glavni element poruke pozne kiše prikazan je u viđenju.

Posljednji redci desetoga poglavlja utvrđuju istu proročku povijest koju predstavljaju posljednji redci jedanaestoga poglavlja. Deseto je poglavlje vanjsko, a jedanaesto unutarnje. U knjizi Otkrivenja sedam crkava predstavlja unutarnje, a pečati vanjsko. U završnim redcima desetoga poglavlja papinska sila prijeti rukom Jeruzalemu u usporednom odlomku s papinskom silom koja dolazi svome kraju, i nema nikoga da joj pomogne, u četrdeset i petom retku jedanaestoga poglavlja Daniela.

Još će se taj dan zadržati u Nobu; zamahnut će rukom svojom protiv gore kćeri sionske, protiv brežuljka jeruzalemskoga. Evo, Gospodin, Jahve nad vojskama, s užasom će odrezati grane; i visoki rastom bit će posječeni, i oholi će biti poniženi. I željezom će posjeći šikare šume, i Libanon će pasti od silnoga. Izaija 10:32–34.

Kraj desetoga poglavlja označava završetak vremena kušnje za čovjeka, i ondje se također završava i jedanaesto poglavlje Daniela.

I postaviti će šatore svoje palače između mora na slavnoj svetoj gori; ali doći će svojem kraju, i nitko mu neće pomoći. I u ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji stoji za sinove tvoga naroda; i nastat će vrijeme tjeskobe kakve nije bilo otkako postoji narod pa do toga vremena; i u ono će vrijeme tvoj narod biti izbačen, svaki koji se nađe zapisan u knjizi. Daniel 11:45; 12:1.

Deseto poglavlje započinje u prvom retku „nepravednom odredbom“, koju sestra White poistovjećuje sa zakonom o nedjelji.

Jao onima koji donose nepravedne uredbe i koji propisuju tegobne odredbe koje su zapisali. Izaija 10,1.

Deseto poglavlje započinje nedjeljnim zakonom, što se podudara s četrdeset i prvim retkom jedanaestog poglavlja Daniela, a završava paralelom s Mihaelovim ustajanjem u povijesti četrdeset i petog retka Daniela 11.

„Postavljena je idolopoklonička subota, kao što je zlatni kip bio postavljen u ravnici Duri. I kao što je Nabukodonozor, kralj Babilona, izdao uredbu da svi koji se ne bi poklonili i štovali taj kip trebaju biti pogubljeni, tako će biti objavljen proglas da će svi koji ne budu odavali poštovanje ustanovi nedjelje biti kažnjeni tamnicom i smrću. Tako se Gospodnja subota gazi pod nogama. No Gospodin je objavio: ‘Jao onima koji donose nepravedne uredbe i koji propisuju tegobne odredbe’ [Isaiah 10:1]. [Zephaniah 1:14–18; 2:1–3, quoted.]” Manuscript Releases, svezak 14, 91.

U „velikome potresu” iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja, koji predstavlja nedjeljni zakon u trinaestom retku, postoje tri simbola islama povezana s „potresom” koji potresa zvijer iz zemlje iz trinaestog poglavlja Otkrivenja, kada progovori kao zmaj. U desetom poglavlju Izaije nedjeljni je zakon prikazan kao „nepravедna uredba” nad kojom je izrečeno „jao”. U „velikome potresu” iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja, od trinaestog do osamnaestog retka, islam trećega jaoa poistovjećen je s četiri simbola islama i udarom koji zadaje Sjedinjenim Državama pri nedjeljnom zakonu; „I u isti čas nastade velik potres”, i „drugo jao prođe; evo, treće jao dolazi brzo. I sedmi anđeo zatrubi” „i narodi se razgnjeviše.”

Deseto poglavlje prikazuje papinsku vlast od četrdeset i prvoga retka u Danielu jedanaest pa sve do četrdeset i petoga retka, kada papinstvo dolazi svome kraju. Četrdeseti redak nije dio pripovijesti u desetome poglavlju, jer Izaija prikazuje „skrivenu povijest” četrdesetoga retka kada se poruka kasne kiše upućuje otpaljoj crkvi koju predstavlja Ahaz. Zaključak jedanaestoga poglavlja pokazuje izbavljenje od papinske vlasti u istoj toj povijesti.

I Jahve će posve uništiti zaljev egipatskoga mora; i svojim silnim vjetrom zamahnut će rukom nad Rijekom te će je udariti u sedam rukavaca i učiniti da ljudi prijeđu po suhu. I bit će cesta za Ostatak njegova naroda koji ostane iz Asirije, kao što je bilo Izraelu u dan kad je izišao iz zemlje egipatske. Izaija 11,15.16.

Deseto poglavlje Izaije jest izvanjsko, a jedanaesto poglavlje unutarnje iste povijesti. Izvanjsko i unutarnje obilno se usporedo pojavljuju u Božjoj Riječi, a ova dva usporedna poglavlja predstavljaju opomenu trećega anđela kako ju prikazuje Izaija. Opomena trećega anđela sažimana je na mnogo načina kroz nadahnuće, ali vrlo koristan raščlambeni prikaz opomene trećega anđela jest da ona predstavlja događaje povezane sa završetkom vremena milosti te također naglašava potrebu za osobnom pripremom. Izaija deset prikazuje događaje, a jedanaesto poglavlje pripremu.

„Događaji povezani sa završetkom vremena milosti i djelom pripreme za vrijeme nevolje jasno su izloženi. Ali mnoštvo ne razumije te važne istine ništa više nego da im nikada nisu bile otkrivene. Sotona vreba da otme svaki dojam koji bi ih učinio mudrima za spasenje, i vrijeme nevolje zateći će ih nespemne.“

„Kada Bog ljudima šalje upozorenja od tolike važnosti da su prikazana kao da ih navješćuju sveti anđeli koji lete posred neba, On zahtijeva od svake osobe obdarene sposobnošću razuma da posluša poruku. Strašni sudovi izrečeni protiv klanjanja Zvijeri i njezinu liku (Otkrivenje 14,9–11) trebali bi sve navesti na marljivo proučavanje proročanstava kako bi doznali što je žig Zvijeri i kako izbjeći da ga prime. Ali mnoštvo ljudi odvraća svoje uši od slušanja istine i okreće se bajkama. Apostol Pavao izjavio je, gledajući unaprijed prema posljednjim danima: ‘Jer doći će vrijeme kad neće podnositi zdrav nauk.’ 2 Timoteju 4,3. To je vrijeme u potpunosti došlo. Mnoštvo ne želi biblijsku istinu, jer se ona protivi željama grešnoga srca koje ljubi svijet; a Sotona im pruža prijevare koje ljube.“

„Ali Bog će na zemlji imati narod koji će održavati Bibliju, i samo Bibliju, kao mjerilo svih nauka i temelj svih reformi. Mišljenja učenih ljudi, zaključci znanosti, vjeroispovijesti ili odluke crkvenih sabora, koliko god bili brojni i međusobno neusklađeni kao i crkve koje predstavljaju, glas većine — ni jedno ni sve to zajedno ne treba smatrati dokazom za ili protiv

ijedne točke vjerske vjere. Prije nego što prihvatimo bilo koji nauk ili propis, trebamo zahtijevati jasno 'Ovako govori Gospodin' kao njegovu potporu.“

„Sotona neprestano nastoji skrenuti pozornost na čovjeka umjesto na Boga. On navodi ljude da gledaju na biskupe, na pastore, na profesore teologije kao na svoje vođe, umjesto da istražuju Sveto pismo kako bi sami upoznali svoju dužnost. Tada, upravljajući umovima tih vođa, može utjecati na mnoštvo prema svojoj volji.“ The Great Controversy, 594, 595.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.